

tilføjet en saadan Bestemmelse med Hensyn til Medlemmerne af det staaende Udvalg, dog imidlertid kun for de Medlemmer, som ikke boe i Thorshavn. Vil man imidlertid gennemsee de Anliggender, hvorom der tales i § 11, troer jeg, at det vil vise sig, at der ikke let vil blive Spørgsmaal om saadanne Forretninger for det staaende Udvalg, hvor Bevillingen kunde blive betydeligere end et Par Rigsbankdaler eller saa; dets Forretninger ville, formoder jeg, fornemmelig komme til at angaae Bestemmelsen af midlertidige Understøttelser; men betænker man, at Omkostningerne, naar der saaledes skal ydes dagligt Bederlag og Reiseomkostningerne, dersom kun et Medlem vælges i Thorshavn, ville kunne løbe op til Mere, saa tykkes det mig meget besynderligt, at afvige fra en almindelig Grundsætning paa en saadan Maade, at man kan bringe det dertil, at der medgaaer et større Beløb i Omkostninger end den Sum, hvorover der i det staaende Udvalg kan blive at raade. Hvis dette er rigtigt, og det troer jeg, Ingen skal kunne modsig, vil den eneste Grund til at beholde den Forandring, som Loven har modtaget, siden den sidst forelaae her, være den, at man ikke igjen ønskede at sende denne Sag, paa Grund af en Ændring, der ikke er vigtigere, tilbage til Landsthinget. Dette er naturligtvis en Skjønssag; men det forekommer mig, at, dersom man har en bestemt Mening, skal man ingenlunde, fordi Sagen ikke er stor, være bange for at gjøre en Forandring; det vil meget snart vise sig, om den forandrede Form, hvori Forslaget maatte blive sendt tilbage, vil vinde Bifald eller ikke. Jeg skal forud erklære, at skulde dette blive Tilfældet med nærværende Sag, er jeg villig til ethvert Forlig; men jeg troer ikke, at man skal være saa overmaade vaerksom med at gjøre den Mening, som man har om saadanne Forhold, gjældende, og jeg kan ikke troe Andet, end at der vil være fuldkommen tilstrækkelig Leilighed til at Loven kan gaae igennem Thingene, Noget, som ogsaa er mit Ønske.

Lehmann: Diemedet med at indrømme Diæter er naturligtvis i dette, som i alle Tilfælde, det, at man, i Betragtning af de stedlige Forhold, har anseet det for uhensigtsmæs-

sig at forbre, at de Vedkommende foruden deres Tid ogsaa skulde bringe et pecuniært Offer, og efter Alt, hvad der foreligger, maa det antages, at deres Antal paa Færøerne ikke er stort, som, uden at føle sig trykkede derved, kunde bringe et saadant pecuniært Offer. Det staaende Udvalg bestaaer, som Thinget vil erindre, af 3 Medlemmer, Amtmanden og to Andre, og det er under Discussionen blevet forudsat, at idetmindste een af dem i Regelen vil have Bopæl i Thorshavn; der vil saaledes egentlig kun blive Spørgsmaal om Diæter for det ene Medlem, der maatte komme andetsteds fra. Hvad der er Hovedsagen, er, at hele Spørgsmaalet om det staaende Udvalg er Noget, som har været omtvistet, og idetmindste jeg for mit Vedkommende har væsentligst kun stemt derfor, fordi Forslaget i sin Tid er udgaaet fra selve Færingerne, hvortil kommer, at der med Hensyn til dette, saavel som alle andre Punkter, er forbeholdt dem at foreslaae Forandring. Under disse Omstændigheder, kan jeg ikke skjønne Andet, end at denne meget ringe praktiske Ovkation, nemlig om eet Medlem af et Udvalg, om hvis Virksomhed man tvivrigt ikke lader til at have synderlig store Forventninger, maaskee een eller to Gange om Aaret skal have et dagligt Bederlag af 1 Rbd. (Krieger: Reiseomkostningerne!), i ethvert Tilfælde er af altfor liden Betydning til at opholde den endelige Vedtagelse af nærværende Lov; end lige til at gjøre den til Gjenstand for en Forligsmægling mellem Rigsdagens tvende Afdelinger. Det er, som bemærket, udtrykkeligt forbeholdt, at hele Loven om Lagthinget, altsaa ogsaa dette Punkt, kan blive taget under fornøyet Overveielse, saasnart selve Lagthinget er constitueret, og det veed bedst, hvad 1 Rbd. er værd paa Færøerne, og hvor ofte der vil være Anledning til at udgive denne ene Rigsdaler.

Indenrigsministeren: Jeg skal tilslade mig at henholde mig til den ærede sidste Talers seneſte Øttringer. Det forekommer ogsaa mig, at den her omhandlede Bestemmelse, som jo kun kan komme til at angaae en kort Tid, ikke er af en saadan Betydning, at den egner sig til at foranledige vidtloftige Forhandlinger.